

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

243. An post admissam dimisso & resignatio invalida inducant vacatione seu amissionem beneficii & possessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ros beneficiis, & consequenter resignationem simoniacè factam esse ipso jure nullam, & quòd renunciatio simoniacè sit ipso jure inhabilis ad beneficium resignatum, & quòd non possit illud repetere, aut impetrare, & non sit ad illud institutus. Etsi enim dicas, quòd vi resignationis talis, utpote ipso jure nullius, non privetur beneficio, privari tamen illum ex sententia legis, seu ipso jure ob dictum crimen commissum; dicere tamen non poteris cum Parisio, eum retinere jus in eo, multò que minùs vacare per obitum talis resignantis, sed vi sententiæ legis, seu ipso jure ob crimen. Vide dicta suprà de vacatione beneficii inducta ob simoniam maxime confidentialem.

5. Respondeo quintò: Resignatione ineffectuatà & non validà ob non publicationem ad formam Constitutionis Gregor. XIII. inducitur & resultat vacatio beneficii resignati ab ipsa illa Constitutione ex parte resignatarii, resolvendo actum illum resignantis jam perfectum & effectuatum. C. de Luca de benef. d. 34. n. 8. Dicta enim Constitutio non quidem inducit novam vacationem ex non publicatione, sed resolvit simpliciter jus quæsitum resignatario, & sustinet præcedentem vacationem per resignationem, elisà duntaxat gratiã provisionis factã resignatario, in ejus scilicet odium, qui non publicavit, Lott. l. 3. q. 21. n. 26. dicens, idem in effectu voluisse dicere Rotam in *Viridun. canonica.* relata à Garc. parte 11. c. 3. n. 332. Atque ita per hoc, quòd facta non fuerit publicatio à resignatario, substantia seu titulus, & jus beneficii non pergit residere penes resignantem; quia ista nullitas & ineffectuatio non provenit ex defectu conditionis suspensivæ (ob cujus non purificationem intrat communis illa regula de non abdicatione juris à resignante) sed provenit tanquam per conditionem resolutivam, quæ præsupponit actum jam validum ac perfectum ita resolutum, tanquam per speciem privationis juris jam quæsitæ, & consequenter beneficii vacatio resultat tanquam per mortem civilem resignatarii, atque ex ejus persona, non autem resignantis, utpote cujus persona ab instante perfectæ gratiæ exivit de scena. C. Luc. de benef. d. 36. n. 19. citans Gonz. ad reg. 8. gl. 51. n. 56. & Rota decis. 539. n. 15. p. 4. recent. tom. 3. & decis. 140. p. 10. recent. nu. 5. & seq. apud Celsum decis. 172. & 191. Idem clariùs tradit C. Luca de benef. d. 94. n. 4.

6. Respondeo sextò: Resignatione factã in favorem nulliter, quia ineffectuata seu resoluta à regula de infirmis ob incidentem mortem resignantis intrã dies viginti, inducitur vacatio, non ex vi factæ resignationis, utpote jam nullius, sed per obitum ex persona resignantis, ac si actus nullus resignationis factus fuisset. C. Luca loc. cit. Lott. l. 3. q. 15. à n. 8. Vide de hoc plura dicta ex eodem Lott. loc. cit. suprà ad initium hujus materiæ, ubi: An & qualiter induci possit duplex vacatio ex eadem persona.

7. Respondeo septimò: Sic nullitas culpata resignationis (quod idem est in permutatione) ex falsa narrativa valoris abdicat à resignante vel permutante jus, & inducit affectionem ob appositionem manûs Papæ; dum nimirum is resignationem aut permutationem admittit; non quidem ad sustinendam resignationem vel permutationem ad favorem provisi apostolici; cum hæc ex dicto defectu falsò expressi valoris sit invalida; sed quia

S. Laurentii, Fori Benef. Tom. III.

illud jam ab Ordinario provideri non potest. C. Luca de benef. d. 41. n. 8.

8. Respondeo octavò: Ut tradit idem Cardin. loc. cit. n. 5. & 6. per resignationem beneficii, cuius titulo quis ordinatus est, factam nulliter, dum id taceretur in resignatione ob decretum Trid. sess. 21. c. 2. irritans talem resignationem (idem est de permutatione talis beneficii ex declaratione S. Congregationis) abdicari jus à resignante, dum resignans vel permutans verè, & de facto obtinisset pacificam possessionem beneficii alterius æquè sufficientis ad congruam sustentationem, quemadmodum dictum paulò antè de gratia in forma dignum, ut censenda sit perfecta & abdicativa juris à resignante, non obstante, quòd executata non esset, quoties constat eam esse justificabilem & exequibilem.

9. Respondeo nonò: Per renunciationem nullam in hisce & similibus casibus amittitur non solum jus & titulus beneficii, sed & possessio civilis ac naturalis. Paris. l. 1. q. 5. n. 41.

Quæstio 243. An post admissam resignationem resignans possit incumbere possessioni, & omnia ad illud beneficium pertinentia exercere, donec alter capiat possessionem?

1. Respondeo primò negativè, dum sermo est de resignatione simplici. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 149. (ait autem is, id verum non esse, si loquamur de possessione naturali & verã; ed quòd hæc per simplicem resignationem non amittatur) Paris. l. 1. q. 7. n. 1. citans Decium, cons. 120. C. Paris. cons. 47. n. 3. vol. 4. juxta communioem. Unde resignante tali non citato, potest is, ad quem spectat tale beneficium, mox ab admissa resignatione conferre. Paris. n. 2. & 3. citans Host. Innoc. in c. 2. de restit. spol. aut interea, dum confertur, Superior adhibere poterit media, ut in beneficiis vacantibus per mortem; cum hæc vacatio illi parificetur, Paris. n. 4. & 5. citans Bursat. cons. 362. n. 1. Atque ita, dum beneficium resignatum simpliciter est curatum, debet Episcopus deputare Vicarium cum congrua fructuum assignatione, ut onera sustineat, donec de Rectore provideatur juxta decretum Trid. sess. 24. c. 8.

2. Respondeo secundò affirmativè; dum sermo est de resignatione conditionali in favorem; nimirum posse resignantem incumbere possessioni, & omnia pertinentia ad beneficium resignatum exercere & gerere, donec resignatarius capiat possessionem. Paris. l. c. n. 9. citans Rossiniac. de benef. c. 14. n. 26. Rebuff. de simon. resign. n. 27. & 32. in pr. & de nominat. q. 14. n. 157. Unde juxta hanc sententiam usque ad captam à resignatario possessionem poterit resignans conferre beneficia, si quæ ratione beneficii resignati conferenda habet, Paris. l. c. n. 15. citans Rebuff. ubi antè, Responsonis rationem duplicem dat Paris. primam n. 10. quòd hæc resignatio hanc contineat conditionem, ut jus non abdicetur à resignante, nisi fuerit acquisitum cum effectu resignatario; planè autem non dicitur beneficium acquisitum, nisi capta fuerit possessio. Verùm de hac ratione statuet ex dictis quæst. ante hanc penult. Alteram rationem dat n. 12. quòd cum resignatarius ante captam possessionem non possit se ingerere beneficio, ut Rossiniac. de benef. c. 23. n. 8. & alii, quos ibidem citat Paris. ne Ecclesia remaneat viduata, resignans possit tantisper continuare possessionem; argumento l. meminisse. ff. de offic.

offic. procons. Extray. injuncta. & c. ne pro defectu. de elect. & quamdiu quis sustinetur in officio, administrare potest, ut Rebuff. loc. supra cit. Veruntamen Barb. l. c. si loquamur de possessione civili & iusta, tradit eam usque ad possessionem captam à resignatario durare non posse; cum resignans amisso titulo iustam & civilem possessionem amittat; titulum verò perdat, simul ac jus quæsitum resignatario, quod contingit ante captam ab eo possessionem.

Questio 244. An, qui solum fecit mandatum ad resignandum, quod non fuit effectum, privetur possessione beneficii?

Respondeo negative: Tond. qq. benef. p. 3. c. 188. n. 4. ubi; quod quando resignatio consistit in solo mandato ad resignandum, nec ulterius progreditur, quia procurator non fuit usus mandato, nec consensum præstitit, remanet in suo beneficio, qui tale mandatum fecit, & ideo licitè sui beneficii fructus (inter quos est collatio competens tali beneficiato) percipit, &c. quos licitè non perciperet, si privatus esset possessione beneficii.

Questio 245. An, & qualiter per resignationem revocetur procurator constitutus ad lites & negotia ratione illius beneficii?

1. **R**espondeo: Per resignationem perfectam & sortitam effectum suum censei quoque revocatum talem procuratorem, Paris. l. 1. q. 5. à n. 42. dicens hanc conclusionem esse communiter receptam. argumento Clement. ultima. de procurat. disponens procuratorem revocari per mortem mandantis; quippe quæ clementia quoque in morte civili (qualiter mortuus censeatur resignans) ob paritatem rationis locum habet, uti id decisum fuisse à Rota, testantur Mandosius in addit. ad Roman. conf. 374. v. mortuus, Sarnens. de annal. q. 62. apud Paris. n. 44. & tenent plures citati n. 43. cessat siquidem mandatum procuratorium cessante causâ mandati, c. si pauper clericus. de prebend. in 6. per resignationem autem admissam cessat procuratoris causa, quæ erat defensio juris renunciati, Paris. loc. cit. n. 44. Item cessat mandatum procuratorium, cessante ratione interesse constituentis. l. si remunerandi. §. sicut &. §. si tali mandavero. ff. mandati. per resignationem autem cessat interesse, quod resignans habebat in prosecutione juris. Paris. ibid. Item cessat mandatum morte, etiam re non integrâ, ubi non est, qui ut successor representat personam mandantis; l. 1. c. de act. & obseq. l. si per epistolam. ff. de acquir. hered. Beneficiato autem resignante non invenitur successor in specie; cum in beneficiis non succedatur juxta c. ad extirpandum. de filii presbyterorum. Paris. ibidem. n. 45. Unde jam, si post factam resignationem lata fuerit sententia in causâ talis beneficii, procurator constitutus ad lites circa illud non poterit appellare; & si appellatio fuerit interposita, ea intelligitur nulla ex defectu mandati. Et quia appellatio interposita nomine illius, cujus non interest (qualiter per cessionem cessat interesse resignantis, quod habebat in beneficio) est nulla juxta c. non solent. & c. cum inter. de elect. Paris. n. 48. & 49.

2. Limitanda tamen responsio primò: Nisi resignans reservasset sibi fructus aut regressum; nam in hoc casu, cum non cesset interesse, maximè si manet adhuc in detentatione, adeoque quoad

hoc suum interesse non censeatur planè mortuus quoad beneficium resignatum, ut Sarnens. ad reg. de annal. q. 62. non expiravit mandatum per resignationem, Paris. n. 50. & 51.

3. Secundò: Nisi resignans mansisset in possessione; quia cum tunc quoque duret illius interesse, & cum remanserit in possessione, mors civilis non operatur eundem effectum, quem naturalis, ut Bart. in l. ex ea parte. §. insula. ff. de verborum oblig. & Baldus in l. Deo nobis. de Episc. & Clericis per consequens etiam durat mandatum. Paris. n. 52.

4. Tertio: Nisi resignatio fuerit facta post litem contestatam quoad fructus & expensas; maximè si resignans mansisset in detentatione. Paris. n. 53. dicens, sic resolutum in Valentini. canonizat. 2. Octob. Anno 1545. Addit quoque Paris. nu. 57. Mandatum datum post resignationem contra resignatarium non expirare per resignationem secundam factam alteri; siquidem, cum per resignationem primam esset mortuus, constitutio post primam resignationem facta intelligi tamen adhuc potest pro defensione ratione fructuum perceptorum; dum esset in possessione beneficii, & per consequens ad interesse, & sic non censeatur revocatum ratione detentationis. Porro faciendam esse intimationem in revocatione, quæ inducitur ex resignatione, & hujus contrarium esse in revocatione Procuratoris, quæ contingit per mortem Domini; utpote in qua opus non esse fieri hanc intimationem adversario, tradit Paris. n. 54. & 55.

Questio 246. Quid possit resignans quoad percipiendos fructus beneficii resignati post ejus resignationem provenientes & obvenuros, seu ad quem hi spectent?

1. **R**espondeo primò: Dum resignatio nulla sit, v. g. ob nulliter ei præstitum consensum, fructus interim spectant & percipiuntur ad resignantem, Tond. in qq. benef. p. 2. c. 4. §. 7. n. 10. quod ipsum tamen procedere non videtur, ubi resignatio facta nulliter, sustinetur tamen in præjudicium resignantis, seu ubi eâ factâ abdicatur, seu amittitur jus seu titulus beneficii ob rationem paulò post ponendam; quia ubi non est titulus, nec possessio amplius penes resignantem, jure fructus percipere nequit.

2. Respondeo secundò: Factâ validè & perfectâ resignatione non potest resignans amplius percipere fructus beneficii resignati (intelligè obvenuros seu cedendos post resignationem) cum jam amiserit titulum & possessionem naturalem & civilem, Paris. l. 1. q. 6. n. 1. citans C. Paris. conf. 39. n. 3. vol. 4. Rebuff. conf. 22. n. 10. ac proinde, si post resignationem perceperit fructus; cum illos non fecerit suos, utpote carens canonico titulo, ac proinde intrusus, & consequenter desiciendus à possessione, & non tuendus in ea, tenetur illos restituere tanquam possessor malæ fidei, Paris. l. c. n. 3. Hinc jam

3. Respondeo tertio: In resignatione simplicè admittâ, sive à Papa, sive ab Ordinario, ab illo tempore admittâ resignationis, seu præstiti à Superiore consensû percipere amplius nequit fructus illos; impossibile enim est, quòd fructus ad aliquem spectent, qui non est amplius nec dominus, nec possessor beneficii, unde proveniunt; qualis est resignans post talem resignationem. Paris. cit. n. 10. dicens, in hoc concordare omnes, Gonz. gl. 15. §. 2. n. 42.